

Reprezentantul Ministerului Finanțelor Publice solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, deoarece Legea nr. 22/1995, având caracter temporar, și-a produs efectele, excepția devenind inadmisibilă.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată nu poate fi respinsă ca inadmisibilă, în condițiile în care rolul Curții Constituționale este de a soluționa raportul juridic dedus judecății, grefat pe legea temporară criticată ca fiind neconstituțională. Intrucât textul de lege își păstrează efectele juridice pe perioada în care este în vigoare, decizia Curții își va produce efectele pe această perioadă. Pe fond reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, ca neîntemeiată, apreciind că prevederile legale criticate sunt constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 septembrie 2001, **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (3) și (4) din Legea bugetului de stat pe anul 1995 nr. 22/1995**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lira” — S.R.L. din Bistrița într-un dosar având ca obiect litigiul dintre aceasta și Ministerul Finanțelor Publice, Direcția generală a finanțelor publice Bistrița și Garda Financiară Bistrița privind modul în care s-a stabilit în sarcina autorului excepției impozitul pe profit.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor art. 41 alin. (2) și ale art. 53 alin. (2) din Constituție, deoarece instituie un regim preferențial pentru contribuabilii enumerați în acest text, cu excluderea nejustificată de la scutirea de impozitul pe profit a societăților comerciale, proprietate a persoanelor cu handicap, cât și a unităților nominalizate în art. 4 alin. (4) din Legea nr. 22/1995, care au un număr mai mic de 250 de salariați. Reglementarea creează în felul acesta o inegalitate între contribuabili, în funcție de calitatea titularilor dreptului de proprietate a unităților producătoare de profit, contravenindu-se principiului constituțional consacrat la art. 41 alin. (2), conform căruia proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de proprietar. Textul criticat încalcă, totodată, prevederile art. 46 din Constituție, referitoare la protecția persoanelor cu handicap, precum și dispozițiile art. 53 alin. (2) din Legea fundamentală, referitoare la așezarea justă a sarcinilor fiscale.

Curtea de Apel Cluj — Secția comercială și contencios administrativ, exprimându-și opinia, apreciază că „prevederile legale criticate sunt în concordanță cu dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției”.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președintele Camerei Deputaților consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale criticate este neîntemeiată. În motivarea acestui punct de vedere se arată că dispozițiile art. 4 alin. (3) și (4) din Legea nr. 22/1995 nu contravin prevederilor art. 41 alin. (2) și ale art. 46 din Constituție, deoarece între categoriile de contribuabili prevăzute în textul legal criticat și societățile comerciale proprietate a persoanelor cu handicap există o deosebire esențială care impune un regim fiscal diferit. Astfel, „ceea

ce deosebește o societate comercială de asociațiile și organizațiile reglementate în art. 4 alin. (3) din legea menționată este obținerea de profit, scop principal urmărit de orice societate comercială, distinct de cel urmărit de organizațiile și asociațiile persoanelor cu handicap, și anume protejarea acestei categorii. În lumina acestei distincții, apare ca legală neincluderea acestor societăți, doar prin faptul că sunt proprietatea unei persoane cu handicap, în cadrul asociațiilor și organizațiilor ce se bucură din partea legii de scutirea de plata impozitului pe profit”. În același punct de vedere se apreciază că nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 53 alin. (2) din Constituție — prin condiția impusă contribuabililor scutiți de plata impozitului pe profit de a avea minimum 250 de salariați —, deoarece în acest caz intenția legiuitorului „a fost dictată de motive obiective, și anume: în cazul în care nu suntem în prezența asociațiilor și organizațiilor având ca scop principal protecția persoanelor cu handicap, societățile care angajează persoane cu handicap trebuie, într-un fel, să prezinte o garanție că ceea ce se urmărește efectiv este protejarea persoanelor cu handicap, iar nu facilități vizând reducerea impozitului pe profit. Ca urmare, numai aceste societăți vor beneficia de reducerea impozitului pe profit, fapt care nu încalcă prevederile art. 53 alin. (2) din Constituție, referitor la așezarea justă a sarcinilor fiscale”.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece „Legea nr. 22/1995 prin care s-a aprobat bugetul de stat pe anul 1995, având un caracter temporar, și-a produs efectele, astfel încât nu se poate considera că aceasta mai este în vigoare în continuare”.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul judecătorului-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (3) și (4) din Legea bugetului de stat pe anul 1995 nr. 22 din 21 martie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 22 martie 1995, care au următorul cuprins:

— Art. 4. alin. (3) și (4): „(3) *Organizațiile de nevăzători și de invalizi, asociațiile persoanelor handicapate și unitățile economice ale acestora, precum și asociațiile de binefacere se scutesc de plata impozitului pe profit.*

(4) *Contribuabilii, alții decât cei menționați în alineatul precedent, cu număr de peste 250 de salariați, care au creat locuri de muncă protejate, special organizate, și care angajează cel puțin 3% persoane care, potrivit legii, sunt considerate handicapate sub aspectul capacității lor fizice și intelectuale, beneficiază de reducerea impozitului pe profit, proporțional cu ponderea persoanelor respective în totalul salariaților angajați.*”

Autorul excepției consideră că aceste prevederi legale contravin dispozițiilor constituționale ale art. 41 alin. (2), art. 46 și ale art. 53 alin. (2).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă. Potrivit alin. (2) al art. 137 din Legea nr. 22/1995, bugetul de stat se elaborează

anual. Astfel, rezultă că principiul anualității bugetului de stat este de natură constituțională. Acest principiu se aplică atât actului legislativ denumit buget, cât și componentelor sale, care, subsumându-se întregului, adică bugetului în ansamblul lui, nu pot fi separate de el. În consecință, Legea bugetului de stat pe anul 1995 nr. 22 din 21 martie 1995 fiind temporară, dispozițiile privind scutirile de plata impozitului pe profit pentru contribuabilii menționați în textul de lege criticat nu pot fi altfel decât tot temporare, astfel cum rezultă din principiul anualității bugetului de stat. În acest sens este și jurisprudența Curții Constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 36/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 11 aprilie 1996, s-a reținut că alocațiile pentru efectuarea cheltuielilor,

stabilindu-se numai prin buget, sunt supuse principiului anualității și, ca o consecință, este neconstituțională stabilirea prin lege a unei alocații bugetare cu caracter permanent. Potrivit art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei*”.

Deoarece în speță sesizarea s-a făcut prin Încheierea din data de 19 septembrie 2001, ulterior abrogării Legii nr. 55/1995, Curtea constată, în temeiul art. 23 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, că excepția este inadmisibilă, urmând să fie respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi pentru soluția de respingere a excepției, ca fiind inadmisibilă,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (3) și (4) din Legea bugetului de stat pe anul 1995 nr. 22/1995, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lira” — S.R.L. din Bistrița în Dosarul nr. 4.740/2001 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 februarie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

★

OPINIE SEPARATĂ

De acord cu soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate, opinez că aceasta trebuia respinsă ca neîntemeiată, iar nu ca inadmisibilă.

Considerentele sunt următoarele:

1. Potrivit art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei.

Pe de altă parte, în conformitate cu art. 144 lit. c) din Constituție, Curtea Constituțională hotărăște asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor.

Textul Constituției nu face distincție între legile aflate în vigoare și cele care și-au încetat aplicarea. Pentru ca o dispoziție dintr-o lege să fie declarată neconstituțională este suficient ca raporturile juridice stabilite pe baza acesteia să formeze obiectul unui litigiu aflat în curs de soluționare la instanța de judecată.

În cazul când noțiunea de «în vigoare» din legea organică a Curții Constituționale este înțeleasă în sensul că dispoziția legală criticată prin excepția de neconstituționalitate trebuie să fie în vigoare la data judecării excepției de către Curte, înseamnă **a se admite că o parte într-un proces judiciar în curs de judecată își poate întemeia pretențiile pe o dispoziție legală vădit contrară Constituției, dispoziție a**

cărei constituționalitate nu mai poate fi examinată însă, deoarece între timp legea atacată a fost abrogată sau — în cazul legilor cu caracter temporar — și-a încetat aplicarea. Tot astfel, adoptarea sensului menționat al noțiunii de «în vigoare» **implică admiterea situației ca un justițiabil să își vadă iremediabil încălcate drepturile sale, printr-o dispoziție legală contrară Legii fundamentale, cu justificarea că dispoziția neconstituțională a avut caracter temporar sau că, deși și-a produs efectele dăunătoare, a fost abrogată între timp, eventual în cursul procesului ori chiar după sesizarea Curții Constituționale, dar nu înainte ca aceasta să judece excepția de neconstituționalitate.**

O asemenea soluție este cu totul inacceptabilă pentru că neagă supremația Constituției, lăsând să-și producă efectele o lege contrară acesteia, iar prin aceasta tulbură legitimitatea raporturilor juridice — a căror primă rațiune se găsește în Legea fundamentală a țării —, precum și încrederea cetățenilor în normele consacrate prin Constituție. O asemenea soluție este, de asemenea, inacceptabilă, pentru că deschide cale imixtiunii legislativului în activitatea de judecată a instanțelor judecătorești, prin abrogarea, chiar în cursul judecării, a unor dispoziții de lege neconstituționale, fără să înlăture și efectele produse de acestea.

S-ar putea raționa că, într-o asemenea situație, judecătorul care ar avea de judecat un proces în care va trebui să aleagă între aplicarea Constituției și aplicarea unei legi neconstituționale — temporară sau abrogată, între

timp — va fi obligat să aplice direct Legea fundamentală și să ignore dispoziția legală contrară acesteia.

Această soluție, singura prin care s-ar mai putea salva garda supremația Constituției și, în același timp, drepturile cetățenilor întemeiate pe Constituție, prezintă însă inconvenientul de a recunoaște în favoarea instanțelor judiciare competența de a examina — chiar și numai în limitele arătate — constituționalitatea legilor, contravenind astfel prevederilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, conform căroră Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în România.

Pentru aceste considerente, în divergență cu opinia majoritară, opinez că în competența Curții Constituționale intră și controlul legilor temporare sau abrogate, în măsura în care de acestea depinde soluționarea unui litigiu în curs de judecată la instanțele judecătorești și că, în consecință, excepția de neconstituționalitate ridicată în cauza de față trebuia să fie examinată în fond.

2. Excepția de neconstituționalitate judecată în cauza de față este neîntemeiată pentru motivele expuse în punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților.

În plus, adaug că între îndatoririle fundamentale ale cetățenilor se numără și aceea prevăzută la art. 53

alin. (1) din Constituție, de a contribui la cheltuielile publice, prin impozite și taxe.

Scutirea totală sau parțială de impozit constituie o excepție de la regula enunțată mai sus, iar dreptul statului de a acorda scutiri de impozit și condițiile în care acordă scutirile nu sunt limitate prin vreun text al Legii fundamentale.

În cauză există deosebiri evidente între situația contribuabililor cărora li se acordă, prin art. 4 alin. (3) și (4) din Legea nr. 22 din 21 martie 1995, reduceri și scutiri de impozit și situația autorului excepției. În cazul contribuabililor enumerați în textul de lege facilitățile fiscale constituie expresia îndeplinirii de către stat a obligației prevăzute la art. 46 din Constituție de a proteja persoanele cu handicap. În cazul autorului excepției, facilitatea fiscală reclamată nu ar avea aceeași finalitate și **exceptarea de la plata impozitului pe profit a unei societăți comerciale** proprietatea acestuia. Neprevăderea de către legiuitor și a facilității reclamate de autorul excepției de neconstituționalitate nu contravine art. 41 alin. (2), art. 46 și art. 53 alin. (2) din Constituția României, invocate de acesta.

Opinez, în consecință, că excepția trebuia să fie respinsă ca neîntemeiată.

Judecător,
 Nicolae Cochinescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Normelor metodologice de valorificare sau casare a produselor scoase din rezerva de mobilizare

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 185/2001 privind unele măsuri de administrare și gestionare a rezervei de mobilizare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Normele metodologice de valorificare sau casare a produselor scoase din rezerva de mobilizare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
 ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul industriei și resurselor,
 Dan Ioan Popescu

Ministrul finanțelor publice,
 Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 4 aprilie 2002.
 Nr. 330.

NORME METODOLOGICE**de valorificare sau casare a produselor scoase din rezerva de mobilizare****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — Produsele scoase din rezerva de mobilizare rezultate în urma procesului de redimensionare a acesteia vor fi valorificate sau casate în condițiile legii și ale prezentelor norme metodologice.

Art. 2. — În sensul prezentelor norme metodologice, prin *produse* se înțelege: materii prime, materiale, semifabricate, pulberi, expozivi, materiale pirotehnice, subansambluri și elemente de completare, utilaje specializate, scule, dispozitive, verificatoare și alte materiale folosite în procesul de fabricație și reparație a echipamentelor militare, materiale destinate restabilirii și menținerii în stare de funcționare a capacităților de transport și telecomunicații, materiale sanitar-farmaceutice consumabile, aparatură și instrumentar medico-sanitar, produse electronice și electrotehnice, precum și alte materiale specifice scoase definitiv din rezerva de mobilizare.

Art. 3. — (1) Valorificarea produselor se face prin:

- a) licitație cu strigare;
- b) selecție de oferte;
- c) negociere directă.

(2) Valorificarea pulberilor, explozivilor, tehnicii militare și conexe se aprobă de ministerul de resort, cu respectarea legislației specifice.

(3) În sensul prezentelor norme metodologice, *ministerul de resort* reprezintă ministerul în coordonarea căruia se află agenții economici care au în administrare rezerva de mobilizare.

Art. 4. — (1) Produsele care nu pot fi valorificate se casează și se valorifică sub formă de deșeuri sau se distrug, după caz.

(2) Costurile aferente operațiunilor de distrugere a pulberilor și explozivilor se suportă din fondurile extrabugetare ale ministerului de resort, rezultate din valorificarea altor materiale scoase definitiv din rezerva de mobilizare, în condițiile legii.

CAPITOLUL II**Evaluarea produselor**

Art. 5. — Evaluarea produselor supuse valorificării se face de către o comisie de evaluare compusă din 3 membri, numiți prin ordin al ministrului de resort. Din comisie fac parte: un reprezentant al ministerului de resort — președinte și 2 reprezentanți ai agentului economic ce deține produsele propuse pentru valorificare.

Art. 6. — (1) Prețul de pornire pentru valorificarea produselor se stabilește în raport cu următoarele elemente:

- a) valoarea de înlocuire;
- b) durata de la data fabricației până la momentul evaluării;
- c) modificările parametrilor fizico-chimici, determinate de depozitarea îndelungată (grad de uzură);
- d) valoarea contabilă;
- e) alte elemente care pot conduce la determinarea prețului.

(2) Prețul de pornire va fi stabilit peste valoarea contabilă a produselor la data evaluării.

Art. 7. — Comisia de evaluare prevăzută la art. 5 întocmește raportul de evaluare a produselor care urmează să fie valorificate. Prețul de pornire și diminuările ulterioare ale acestuia, în cazul repetării procedurii de valorificare propuse de comisia de evaluare în raport, vor fi aprobate de ministrul de resort.

CAPITOLUL III**Organizarea și desfășurarea licitației**

Art. 8. — Licitațiile se organizează potrivit dispozițiilor legale privind valorificarea bunurilor scoase din funcțiune, aparținând instituțiilor publice, de către agentul economic care are în păstrare rezerva de mobilizare, cu aprobarea ministerului de resort.

Art. 9. — Pentru produsele cu destinație strict militară, pulberi, explozivi și conexe comunicarea se face în scris numai agenților economici autorizați în utilizarea sau comercializarea acestora.

Art. 10. — Comisiile de licitație se stabilesc prin ordin al ministrului de resort și vor fi formate din minimum 5 membri, cu următoarea componență:

- a) un reprezentant al ministerului de resort — președinte;
- b) reprezentantul agentului economic;
- c) reprezentantul Oficiului Central de Stat pentru Probleme Speciale;
- d) alți reprezentanți, specialiști cu experiență profesională în domeniul industriei de apărare.

Art. 11. — (1) La licitațiile de vânzare a produselor scoase definitiv din rezerva de mobilizare poate participa orice persoană fizică sau juridică autorizată pentru activitățile de comercializare, colectare, reciclare sau reintroducere în circuitul productiv a produselor re folosibile de orice fel.

(2) Valorificarea produselor cu destinație militară sau periculoase se face numai către agenții economici specializați și autorizați în condițiile legii.

(3) La licitațiile de vânzare a bunurilor scoase din funcțiune sau, după caz, a materialelor sau pieselor rezultate în urma dezmembrării acestora poate participa orice persoană fizică sau juridică potențial cumpărătoare, care prezintă până la data ținerii ședinței de licitație următoarele documente:

- a) chitanța de achitare a cotei de cheltuieli de participare la licitație, eliberată de casieria organizatorului;
- b) copie de pe certificatul de înmatriculare la registrul comerțului și codul fiscal sau codul unic de înregistrare, pentru persoanele juridice române, sau copie de pe actul de identitate, pentru persoanele fizice.

Art. 12. — La licitație nu pot participa în calitate de cumpărător membrii comisiilor de evaluare și ai comisiilor de licitație, precum și rudele sau afinii acestora până la gradul al IV-lea inclusiv.

Art. 13. — (1) Garanția de participare la licitație va reprezenta 5% din valoarea prețului de pornire al produselor licitate și va fi depusă în contul organizatorului înainte de începerea licitației.

(2) Garanția de participare se returnează participanților care nu și-au adjudecat bunul material licitat, în termen de 5 zile de la data încheierii licitației.

Art. 14. — (1) În cazul în care nu s-au prezentat minimum 2 participanți la licitație sau dacă nici un ofertant, dintre cei prezenți, nu a oferit cel puțin prețul de pornire, comisia va încheia un proces-verbal de constatare, urmând ca licitația să se repete. Repetarea licitației se va face în termen de 15 zile lucrătoare de la data precedentei licitații, iar noul preț de pornire va fi diminuat cu maximum 20% din prețul de pornire, dar nu mai mic decât valoarea contabilă a produsului.

(2) În cazul în care nici de această dată nu se prezintă la licitație minimum 2 participanți sau nu se oferă cel puțin noul preț de pornire, licitația se va relua în cel mult 15 zile lucrătoare, iar acesta va fi diminuat cu maximum 40% din prețul inițial, dar nu mai mic decât valoarea contabilă a produsului.

Art. 15. — (1) Câștigătorul licitației este obligat să semneze contractul de vânzare-cumpărare și să achite integral prețul produsului adjudecat, în termen de maximum 20 de zile de la data adjudecării.

(2) Renunțarea la cumpărarea produsului adjudecat sau neachitarea la termenul stabilit a contravalorii acestuia atrage pierderea garanției depuse.

CAPITOLUL IV Selecția de oferte

Art. 16. — Valorificarea prin selecție de oferte va fi executată de către agenții economici la care au fost constituite rezerve de mobilizare cu destinație militară sau periculoasă și a căror valoare stabilită de comisia de evaluare este cuprinsă între 10 și 500 milioane lei pe lot.

Art. 17. — (1) Agentul economic organizator va solicita în scris potențialilor cumpărători oferte de preț ce vor fi analizate de comisia de selecție.

(2) Comisia de selecție va fi numită prin ordin al ministrului de resort și va avea minimum 5 membri, conform art. 10 alin. (1).

(3) Din comisia de selecție nu pot face parte membrii comisiei de evaluare.

(4) La selecția de oferte nu pot participa în calitate de cumpărător membrii comisiei de evaluare, membrii comisiei de selecție, precum și rudele și afinii acestora până la gradul al IV-lea inclusiv.

(5) Termenul dintre solicitarea ofertelor și depunerea acestora este de 10 zile.

(6) Criteriul de adjudecare va fi prețul cel mai bun oferit.

(7) Prețul adjudecat nu poate fi sub valoarea contabilă a produsului.

(8) În cazul în care se prezintă o singură ofertă sau prețul oferit este sub valoarea contabilă, comisia de selecție va încheia un proces-verbal de constatare, urmând ca procedura să se repete.

CAPITOLUL V Negocierea directă

Art. 18. — (1) Negocierea directă se efectuează de către agenții economici la care au fost constituite rezervele de mobilizare, pentru produse similare cu destinație militară sau periculoasă, în cazul în care:

a) la procedura de licitație cu strigare sau selecția de oferte a fost prezentată o singură ofertă; sau

b) valoarea stabilită de comisia de evaluare nu depășește 10 milioane lei pe lot.

(2) Negocierea directă va fi efectuată de câte o comisie în componența prevăzută la art. 10 alin. (1).

(3) Din comisia de negociere nu pot face parte membrii comisiei de evaluare.

(4) La negocierea directă nu pot participa în calitate de cumpărător membrii comisiilor de evaluare, ai comisiilor de negociere, precum și rudele sau afinii acestora până la gradul al IV-lea inclusiv.

(5) Rezultatele negocierii vor fi consemnate într-un proces-verbal de negociere semnat de părți.

CAPITOLUL VI Dispoziții finale

Art. 19. — (1) Produsele care nu au putut fi valorificate prin licitație, selecție de oferte sau prin negociere directă, potrivit prezentelor norme metodologice, din lipsă de cumpărători sau pentru care nu se justifică economic valorificarea în starea existentă pot fi declassate sau casate, în condițiile legii. Ordonatorul de credite bugetare și agenții economici deținători de produse scoase definitiv din rezerva de mobilizare sunt direct răspunzători pentru organizarea operațiunilor de declassare sau casare, astfel încât să nu existe posibilitatea sustragerii sau înlocuirii unor bunuri noi cu bunuri vechi.

(2) Materialele sau piesele rezultate în urma casării ori declassării se valorifică prin unitățile ce au ca obiect de activitate achiziționarea de materiale refofosibile. Prețul de valorificare se stabilește prin oferte de preț negociabile care se vor consemna într-un proces-verbal de negociere, din care un exemplar va fi transmis ministrului de resort în termen de 5 zile de la data finalizării negocierii.

Art. 20. — La valorificarea materialelor refofosibile rezultate după casarea produselor nu se aplică condiția de respectare a valorii contabile.

Art. 21. — Vânzarea produselor de tehnică militară, muniției și produselor pirotehnice se face cu respectarea legislației specifice.

Art. 22. — Produsele scoase definitiv din rezerva de mobilizare nu pot fi valorificate prin vânzare cu plata în rate.

Art. 23. — (1) Agentul economic care a efectuat valorificarea va vărsa în termen de maximum 15 zile lucrătoare în contul de disponibil al activității extrabugetare a ministrului de resort sumele rezultate din valorificarea produselor scoase definitiv din rezervele de mobilizare, rămase după deducerea cheltuielilor efectuate în acest scop.

(2) Descărcarea gestiunii agentului economic care a valorificat sau a casat produse scoase definitiv din rezerva de mobilizare se face de către adunarea generală a acționarilor, conform legii.

Art. 24. — (1) În cazul valorificării produselor prin selecție de oferte sau negociere directă, contractele de vânzare-cumpărare se semnează în termen de maximum 20 de zile de la data adjudecării, respectiv a finalizării procesului de negociere directă.

(2) Produsele contractate vor fi achitate în cel mult 10 zile de la data semnării contractului de vânzare-cumpărare. Neachitarea contravalorii produselor în termenul stabilit conduce la rezilierea contractului de vânzare-cumpărare și la reluarea procedurilor de valorificare.

Art. 25. — Modalitățile de remunerare a comisiilor de evaluare, licitație, selecție sau negociere se stabilesc prin ordin al ministrului de resort.

Art. 26. — Procesele-verbale împreună cu documentele privind organizarea și desfășurarea procedurilor de valorificare se arhivează la sediul ministerului de resort.

Art. 27. — (1) Participanții la procedurile de valorificare pot formula contestații în cazul în care consideră că nu s-au respectat dispozițiile legale referitoare la organizarea și desfășurarea acestora.

(2) Contestațiile se depun la sediul agentului economic care a organizat licitația, în termen de 5 zile de la încheierea acesteia.

(3) Instituția publică vânzătoare este obligată să soluționeze contestațiile primite, în termen de 10 zile de la depunere.

Art. 28. — Cota de cheltuieli de participare la licitație se va determina astfel încât să nu depășească cheltuielile ocazionate de organizarea și desfășurarea licitației.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea programelor de interes național în domeniul protecției drepturilor copilului

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 10 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2001 privind înființarea Autorității Naționale pentru Protecția Copilului și Adopție, aprobată și modificată prin Legea nr. 252/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă programele de interes național în domeniul protecției drepturilor copilului, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopție finanțează serviciile de asistență socială în domeniul protecției copilului din cadrul programelor de interes național cu sumele prevăzute cu această destinație în bugetul propriu.

(2) Finanțarea se realizează în urma evaluării și selectării de către Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopție a proiectelor înaintate de organisme private autorizate să desfășoare activități în domeniul protecției copilului, pe baza convențiilor încheiate cu acestea, precum și cu consiliile județene, respectiv consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, în a căror rază teritorială se derulează programele de interes național.

Art. 3. — (1) Metodologia de finanțare și selectare a proiectelor se aprobă, în termen de 30 de zile de la data

intrării în vigoare a prezentei hotărâri, prin ordin al ministrului pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Secretariatul General al Guvernului și Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopție vor urmări respectarea metodologiei prevăzute la alin. (1).

Art. 4. — (1) Monitorizarea derulării programelor de interes național se asigură de către Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopție în colaborare cu consiliile județene, respectiv consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, în a căror rază teritorială se derulează programele de interes național.

(2) Controlul utilizării fondurilor alocate în cadrul programelor de interes național se asigură de către Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopție.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,
Petru Șerban Mihăilescu

Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

Autoritatea Națională pentru
Protecția Copilului și Adopție
Gabriela Coman,
secretar de stat

PROGRAMELE
de interes național în domeniul protecției drepturilor copilului

Scopul general al programelor de interes național în domeniul protecției drepturilor copilului:

a) dezvoltarea și diversificarea modalităților de intervenție în vederea prevenirii abandonului;

b) prevenirea abuzului și a neglijării copilului, sub orice formă, precum și a fenomenelor care pot determina intrarea copilului în dificultate;

c) continuarea procesului de descentralizare, de la nivel județean la nivel local, și întărirea capacității instituționale la nivel local, pentru asumarea responsabilității în abordarea problematicii copilului aflat în dificultate;

d) crearea și dezvoltarea de servicii specializate și de practici integrative pentru copiii cu nevoi speciale, în vederea îmbunătățirii șanselor acestora de dezvoltare deplină și armonioasă;

e) dezvoltarea unui set de măsuri și mecanisme destinat tinerilor care până la vârsta de 18 ani beneficiază de una dintre măsurile de protecție a copilului prevăzute de lege, care să faciliteze dobândirea abilităților necesare pentru integrarea lor educațională, ocupațională și socială;

f) popularizarea drepturilor copilului și sensibilizarea opiniei publice în vederea îmbunătățirii atitudinii și comportamentului general privind problematica specifică a copilului și a familiei în situație de risc sau dificultate;

g) încurajarea adopției ca măsură specială de protecție a copilului aflat în dificultate;

h) gestionarea eficientă a resurselor — umane și financiare — implicate în sistemul de protecție a copilului.

PROGRAMUL DE INTERES NAȚIONAL
Integrarea socială a copiilor străzii

Obiectiv general:

Reducerea numărului de copii ai străzii

Indicatori de eficiență:

Reducerea costurilor destinate integrării sociale a copiilor străzii cu 10%

Indicatori fizici:

Reducerea cu 500 a numărului de copii ai străzii

Indicatori de rezultat:

Creșterea numărului de copii ai străzii care beneficiază de asistență în vederea recuperării și integrării lor sociale

Creșterea numărului de servicii destinate evaluării, protejării, recuperării și integrării sociale a copiilor străzii

Reducerea costurilor destinate îngrijirii, protecției și promovării drepturilor copilului cu 25% în următorii 5 ani.

PROGRAMUL DE INTERES NAȚIONAL

Închiderea instituțiilor de tip vechi destinate copiilor cu handicap/nevoi speciale, care nu pot fi restructurate/reabilite

Obiectiv general:

Reducerea numărului de copii instituționalizați cu 34.000 în următorii 5 ani

Asigurarea unei îngrijiri personalizate, adaptată nevoilor individuale ale fiecărui copil cu deficiențe sau handicap, și reconversia resurselor umane și financiare prin dezvoltarea de servicii alternative integrate comunitar

Indicatori de eficiență:

Închiderea a 5 instituții

Indicatori fizici:

Reducerea cu 400 a numărului de copii din instituții

Indicatori de rezultat:

Reducerea costurilor destinate îngrijirii, protecției și promovării drepturilor copilului cu 25% în următorii 5 ani.

PROGRAMUL DE INTERES NAȚIONAL

Formarea resurselor umane din sistemul de protecție a copilului

Obiectiv general:

Formarea inițială și permanentă a personalului implicat în activitățile de protecție a copilului la toate nivelurile

Indicatori de eficiență:

Formarea personalului — 1.000 de persoane

Reconversie profesională — 500 de persoane

Indicatori fizici:

Formarea personalului și reconversie profesională — 1.500 de persoane

Indicatori de rezultat:

Reducerea costurilor destinate îngrijirii, protecției și promovării drepturilor copilului cu 25% în următorii 5 ani.

PROGRAMUL DE INTERES NAȚIONAL

Integrarea socioprofesională a copiilor/tinerilor din instituțiile de ocrotire, ajunși la 18 ani

Obiectiv general:

Integrarea socioprofesională pentru copiii/tinerii din sistemul de ocrotire (în mod particular se adresează tinerilor care au ajuns în preajma vârstei la care părăsesc centrele de plasament)

Reducerea numărului de copii instituționalizați cu 34.000 în următorii 5 ani

Indicatori de eficiență:

Reducerea costurilor pentru un copil cu 10%

Indicatori fizici:

Reducerea cu 2.000 a numărului de copii din instituții de ocrotire

Indicatori de rezultat:

Reducerea costurilor destinate îngrijirii, protecției și promovării drepturilor copilului cu 25% în următorii 5 ani.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind gestionarea ambalajelor și deșeurilor de ambalaje

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 54 pct. 1 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001, precum și ale art. 5 alin. (2) din Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Prezenta hotărâre reglementează gestionarea ambalajelor și deșeurilor de ambalaje în vederea prevenirii sau reducerii impactului asupra mediului.

(2) Prevederile prezentei hotărâri se aplică cu respectarea prevederilor specifice de calitate existente pentru ambalaj privind siguranța, protecția sănătății și igiena produselor ambalate, cerințele de transport sau prevederile privind gestionarea deșeurilor periculoase.

Art. 2. — Sunt supuse prevederilor prezentei hotărâri toate ambalajele introduse pe piață, indiferent de materialul din care au fost realizate și de modul lor de utilizare în activitățile economice, comerciale, în gospodăriile populației sau în orice alte activități, precum și toate deșeurile de ambalaje care nu mai corespund scopului pentru care au fost fabricate, indiferent de modul de generare, de recuperare, de depozitare, de reciclare sau de valorificare.

Art. 3. — În sensul prezentei hotărâri, semnificația termenilor specifici utilizați este prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 4. — (1) Activitatea de gestionare a ambalajelor și deșeurilor de ambalaje are la bază principiile generale prevăzute la art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001.

(2) Principiile specifice activității de gestionare a deșeurilor de ambalaje sunt:

- a) prevenirea producerii de deșeuri de ambalaje;
- b) reutilizarea ambalajelor;
- c) reciclarea deșeurilor de ambalaje;
- d) alte forme de valorificare a deșeurilor de ambalaje, care să conducă la reducerea cantităților eliminate prin depozitare finală.

Art. 5. — Se admite introducerea pe piață numai a ambalajelor care îndeplinesc cerințele prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 6. — (1) Se consideră că sunt respectate cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 2, dacă ambalajele sunt conforme cu:

- a) standardele europene armonizate adoptate pe plan național;
- b) standardele naționale, pentru domeniile în care nu sunt adoptate standarde europene armonizate.

(2) Lista cuprinzând standardele europene armonizate adoptate la nivel național, prevăzute la alin. (1) lit. a), se aprobă prin ordin al ministrului industriei și resurselor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Lista se actualizează periodic.

Art. 7. — (1) Agenții economici sunt obligați să introducă pe piață numai ambalaje la care suma nivelurilor concentrației de plumb, cadmiu, mercur și crom hexavalent, prezente în ambalaj sau în componentele acestuia, nu depășește următoarele valori, astfel:

- a) 600 părți per milion raportat la greutate, în termenul maxim de 2 ani de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri;
- b) 250 părți per milion raportat la greutate, în termenul maxim de 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri;
- c) 100 părți per milion raportat la greutate, în termenul maxim de 5 ani de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) ambalajele realizate numai din sticlă cristalină cu conținut de plumb.

(3) Mai sunt exceptate de la prevederile alin. (1) ambalajele fabricate înainte de intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, care pot fi introduse pe piață pentru o perioadă de maximum 5 ani.

Art. 8. — (1) Agenții economici producători de ambalaje și/sau de produse ambalate, care utilizează un sistem de marcare și identificare pentru ambalaje în vederea

îmbunătățirii activităților de recuperare și reciclare a deșeurilor de ambalaje, sunt obligați să aplice sistemul de marcarea și identificare prevăzut în anexa nr. 3.

(2) Marcarea se aplică direct pe ambalaj sau pe etichetă și trebuie să fie vizibilă, lizibilă și durabilă chiar și în cazul în care ambalajul este deschis.

Art. 9. — (1) Agenții economici care produc ambalaje reutilizabile sunt obligați să ia măsurile necesare la fabricarea de ambalaje, astfel încât acestea să corespundă unor reutilizări multiple.

(2) Agenții economici care realizează produse ambalate în ambalaje reutilizabile sunt obligați să utilizeze ambalajele un număr maxim de cicluri de utilizare.

(3) Agenții economici care realizează produse ambalate în ambalaje reutilizabile sunt obligați să organizeze un sistem care să asigure recuperarea, în vederea reutilizării multiple a ambalajelor, prin agenții economici care comercializează aceste produse sau prin centre specializate de recuperare a acestor tipuri de ambalaje.

(4) Agenții economici care folosesc pentru ambalarea produselor realizate ambalaje reutilizabile vor asigura o distribuție optimă în teritoriu și o capacitate corespunzătoare a centrelor specializate prevăzute la alin. (3), astfel încât acestea să poată prelua de la consumatori ambalajele reutilizabile.

(5) Agenții economici care realizează produse ambalate în ambalaje reutilizabile sunt obligați să informeze consumatorii despre sistemul de recuperare a ambalajelor reutilizabile, în vederea asigurării reutilizării multiple.

Art. 10. — Agenții economici care realizează produse ambalate în ambalaje reutilizabile sunt obligați să informeze consumatorii despre faptul că produsele lor sunt ambalate în ambalaje reutilizabile, inscripționând pe etichetă sintagma „ambalaj reutilizabil”.

Art. 11. — Agenții economici care realizează produse ambalate în ambalaje reutilizabile sunt obligați să informeze comercianții și/sau consumatorii despre încetarea reutilizării unui anumit tip de ambalaj cu cel puțin 6 luni înainte și să asigure preluarea acestora încă 6 luni de la data încetării utilizării acestora.

Art. 12. — (1) Agenții economici care comercializează produse ambalate în ambalaje reutilizabile sunt obligați să primească ambalajele reutilizabile, la schimb, iar în cazul în care utilizează sistemul-depozit să returneze cumpărătorului valoarea acestuia.

(2) Obligația se limitează la ambalajele reutilizabile ale produselor pe care aceștia le comercializează.

Art. 13. — (1) Obiectivele privind recuperarea și reciclarea deșeurilor de ambalaje până în anul 2010 sunt următoarele:

a) recuperarea unui procent de 50% din greutatea deșeurilor de ambalaje;

b) reciclarea unui procent de 25% din greutatea totală a materialelor de ambalaj conținute în deșeurile de ambalaj recuperate, cu un procent minim de 15% din greutatea fiecărui tip de material de ambalaj.

(2) Obiectivele de recuperare și reciclare prevăzute la alin. (1) se realizează etapizat, conform prevederilor anexei nr. 4.

Art. 14. — (1) Agenții economici sunt obligați să organizeze recuperarea și reciclarea deșeurilor de ambalaje pen-

tru realizarea obiectivelor prevăzute la art. 13, în una dintre următoarele modalități:

a) individual, utilizând propriile resurse;

b) prin transferarea acestei responsabilități, pe bază de contract, către un agent economic legal constituit.

(2) Prevederile alin. (1) se referă la ambalajele primare, secundare și terțiare.

(3) Recuperarea și reciclarea trebuie să fie astfel organizate încât să nu introducă bariere în calea comerțului.

Art. 15. — (1) Agenții economici care introduc pe piață ambalaje sau produse ambalate au obligația să furnizeze anual Ministerului Apelor și Protecției Mediului următoarele informații privind:

a) planul de recuperare și reciclare a deșeurilor de ambalaje;

b) planul privind informarea consumatorilor referitor la sistemele de recuperare a deșeurilor de ambalaje, precum și alte informații utile;

c) cantitatea de ambalaje introdusă pe piață, cantitatea de ambalaje reutilizate și cantitatea de deșeuri de ambalaje recuperate și reciclate, conform prevederilor anexei nr. 5;

d) orice modificări care apar în ceea ce privește informațiile furnizate.

(2) În cazul agenților economici care au încheiat contracte potrivit art. 14 alin. (1) lit. b), responsabilitatea furnizării informațiilor prevăzute la alin. (1) revine persoanei juridice legal constituite, căreia i s-a transferat responsabilitatea.

(3) Consiliile locale sunt obligate să furnizeze anual Ministerului Apelor și Protecției Mediului informații privind planul de recuperare a deșeurilor de ambalaje și cantitatea de deșeuri de ambalaje recuperate.

(4) La solicitarea Ministerului Apelor și Protecției Mediului agenții economici și consiliile locale trebuie să dovedească prin documente corectitudinea datelor raportate.

Art. 16. — Procedura de raportare se stabilește prin ordin al ministrului apelor și protecției mediului, în termen de 90 de zile de la data publicării prezentei hotărâri.

Art. 17. — Consiliile locale hotărăsc în condițiile legii:

a) asigurarea cu prioritate de spații în vederea amplasării containerelor pentru colectarea selectivă a deșeurilor de ambalaje recuperabile;

b) asigurarea spațiilor pentru colectarea de la populație a deșeurilor de ambalaje.

Art. 18. — Deținătorii de deșeuri de ambalaje, persoane fizice, au următoarele obligații:

a) să depună selectiv deșeurile de ambalaje în containere diferite, inscripționate corespunzător, amplasate special de către consiliile locale;

b) să predea deșeurile de ambalaje agenților economici specializați în colectarea deșeurilor de la populație.

Art. 19. — Ministerul Apelor și Protecției Mediului, Ministerul Industriei și Resurselor și autoritățile publice locale au obligația să promoveze campanii de informare și educare în domeniul gestionării ambalajelor și deșeurilor de ambalaje.

Art. 20. — Ministerul Apelor și Protecției Mediului publică informări privind gestionarea ambalajelor și deșeurilor de ambalaje și transmite informații celorlalte autorități competente, la cerere, precum și organismelor internaționale interesate.

Art. 21. — (1) Ministerul Industriei și Resurselor propune programe de cercetare având ca obiect fabricarea și compoziția ambalajului, caracterul reutilizabil și reciclabil al unui ambalaj.

(2) Programele prevăzute la alin. (1) se includ în Planul național de cercetare-dezvoltare și inovare, se revizuiesc și se actualizează la maximum 4 ani, luându-se în considerare condițiile economice, de protecție a mediului și progresul tehnic.

Art. 22. — Actualizarea prevederilor anexelor nr. 2, 3 și 5 se face prin ordin comun al ministrului apelor și protecției mediului și al ministrului industriei și resurselor.

Art. 23. — Planurile de gestionare a deșeurilor, întocmite la nivel național, județean și local, în conformitate cu prevederile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001, vor cuprinde un capitol distinct referitor la gestionarea deșeurilor de ambalaje.

Art. 24. — Achiziționarea din fonduri publice de produse din hârtie, carton și mase plastice se face după caz, acordându-se prioritate produselor obținute din materiale reciclate.

Art. 25. — Agenții economici care desfășoară activități de colectare, transport, recuperare și reciclare a deșeurilor de ambalaje se autorizează în conformitate cu prevederile Legii protecției mediului nr. 137/1995, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, aprobată cu modificări prin Legea nr. 465/2001, după caz.

Art. 26. — Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează astfel:

a) nerespectarea prevederilor art. 18, cu amendă de la 500.000 lei la 1.000.000 lei;

b) nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (4) și (5), ale art. 10 și 11, cu amendă de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei;

c) nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (1), (2) și (3), cu amendă de la 20.000.000 lei la 40.000.000 lei;

d) nerespectarea prevederilor art. 12 alin. (1), cu amendă de la 30.000.000 lei la 60.000.000 lei;

e) nerespectarea prevederilor art. 15 alin. (1) și (3), cu amendă de la 40.000.000 lei la 80.000.000 lei;

f) nerespectarea prevederilor art. 5, art. 7 alin. (1), art. 14 alin. (1) și ale art. 15 alin. (4), cu amendă de la 80.000.000 lei la 100.000.000 lei.

Art. 27. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de persoane împuternicite în acest scop din cadrul Ministerului Apelor și Protecției Mediului și autorităților teritoriale de protecție a mediului, Ministerului Industriei și Resurselor prin Comisia Națională pentru Reciclarea Materialelor, Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului de Interne, Ministerului Administrației Publice și autorităților administrației publice locale și al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

(2) Contravențiilor prevăzute la art. 26 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările ulterioare.

Art. 28. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 29. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

p. Ministrul apelor și protecției mediului,
Florin Stadiu,
secretar de stat

Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

Președintele Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor,
Rovana Plumb,
secretar de stat

București, 11 aprilie 2002.
Nr. 349.

ANEXA Nr. 1

SEMNIFICAȚIA termenilor specifici

1. Semnificația termenilor:

a) *agenți economici* — referitor la ambalaje, înseamnă furnizorii de materiale de ambalare, producătorii de ambalaje și produse ambalate, importatorii, comercianții și distribuitorii;

b) *ambalaj* — orice produs, indiferent de materialul din care este confecționat ori de natura acestuia, destinat să cuprindă bunuri în scopul reținerii, protejării, manipulării, distribuției și prezentării acestora, de la materii prime la produse procesate, de la producător până la utilizator sau

consumator. Produsul nereturnabil destinat aceluiași scopuri este, de asemenea, considerat ambalaj;

c) *ambalaj primar* — *ambalaj de vânzare* — ambalaj conceput și realizat pentru a îndeplini funcția de unitate de vânzare, pentru utilizatorul final sau pentru consumator în punctul de achiziție;

d) *ambalaj secundar* — *ambalaj grupat-supraambalaj* — ambalaj conceput pentru a constitui la punctul de achiziție o grupare a unui număr de unități de vânzare, indiferent dacă acesta este vândut ca atare către utilizator sau consumatorul final ori dacă servește numai ca mijloc de umplere a rafturilor în punctul de vânzare; acesta poate fi separat de produs fără a afecta caracteristicile produsului;

e) *ambalaj terțiar* — *ambalaj de transport* — ambalaj conceput pentru a ușura manipularea și transportul unui număr de unități de vânzare sau ambalaje grupate, în scopul prevenirii deteriorării în timpul manipulării sau al transportului. Ambalajul pentru transport nu include containerele rutiere, feroviare, navale sau aeriene;

f) *ambalaj reutilizabil* — ambalaj refolosit pentru același scop, a cărui returnare de către consumator sau comerciant este asigurată de plata unei sume-sistem depozit, prin reînchiziționare sau în alt mod;

g) *colectare selectivă* — colectarea deșeurilor de ambalaje pe tipuri de materiale și/sau sortimente de materiale;

h) *consumator* — persoana fizică sau juridică ce folosește ambalaje sau produse ambalate pentru alte scopuri decât cele comerciale;

i) *deșeurile de ambalaje* — orice ambalaje sau materiale de ambalare care nu mai satisfac cerințele și scopul pentru care au fost proiectate și fabricate și care rămân după ce a fost utilizat produsul ambalat;

j) *reciclarea deșeurilor de ambalaje* — operațiunea de prelucrare într-un proces de producție a deșeurilor de

ambalaje pentru a fi reutilizate în scopul inițial sau pentru alte scopuri;

k) *reciclare organică* — tratarea aerobă (compostare) sau anaerobă (biometanizare), în condiții controlate, utilizându-se microorganisme, a părților biodegradabile ale deșeurilor de ambalaje, care produc reziduuri organice stabilizate sau metan. Depozitarea în depozite nu poate fi considerată reciclare organică;

l) *recuperarea ambalajelor și deșeurilor de ambalaje* — colectare în vederea reutilizării și, respectiv, a reciclării acestora;

m) *recuperarea energiei* — utilizarea deșeurilor de ambalaje combustibile ca mijloc de producere a energiei prin incinerarea directă cu sau fără alte deșeuri, dar cu recuperare de căldură;

n) *reutilizarea ambalajelor* — orice operațiune prin care un ambalaj care a fost conceput și creat pentru a putea îndeplini în cursul ciclului său de viață un număr minim de rotații este reutilizat într-un scop identic celui pentru care a fost conceput, recurgându-se sau nu la produse auxiliare existente pe piață, care permit reumplerea ambalajului însuși; un asemenea ambalaj reutilizat va deveni deșeu de ambalaj atunci când nu va mai putea fi reutilizat;

o) *sistem-depозit* — sistemul prin care cumpărătorul, la achiziționarea unui produs ambalat în ambalaj reutilizabil, plătește vânzătorului o sumă de bani care îi este rambursată atunci când ambalajul este returnat.

2. Termenii definiți la pct. 1 se completează cu termenii definiți în anexa nr. IA la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 426/2001, și la art. 4 din Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor.

ANEXA Nr. 2

CERINȚE ESENȚIALE

privind compoziția și caracterul reutilizabil și recuperabil al ambalajelor

1. Cerințe esențiale specifice privind fabricarea și compoziția ambalajului:

a) ambalajul va fi fabricat astfel încât volumul și greutatea acestuia să fie limitate la minimumul necesar pentru a se asigura nivelul cerut de siguranță, igienă și acceptabilitate atât pentru produsul ambalat, cât și pentru consumator;

b) ambalajul va fi conceput, fabricat și comercializat într-un mod care să permită reutilizarea sau recuperarea sa, inclusiv reciclarea, și care să reducă la minimum impactul negativ asupra mediului;

c) ambalajul va fi fabricat urmărindu-se reducerea la minimum a conținutului de substanțe și materiale toxice și de alte substanțe periculoase în materialul de ambalare și în elementele sale, substanțe care se pot regăsi în emisiile, cenușa sau levigatul care rezultă din procesele de eliminare a deșeurilor de ambalaje.

2. Cerințe esențiale specifice privind caracterul reutilizabil al unui ambalaj:

a) proprietățile fizice și caracteristicile ambalajului trebuie să permită mai multe rotații în condiții normale de utilizare preconizate;

b) ambalajul reutilizat trebuie pregătit, după caz, pentru a satisface exigențele în materie de sănătate și de securitate;

c) ambalajul care nu mai poate fi reutilizat trebuie să devină deșeu de ambalaj recuperabil.

3. Cerințe esențiale specifice privind caracterul recuperabil al unui ambalaj:

a) ambalajul trebuie să fie astfel fabricat încât să permită, atunci când devine deșeu de ambalaj, ca un anumit procent din greutatea materialelor folosite să fie reciclat. Fixarea acestui procent poate diferi în funcție de tipul materialului folosit la fabricarea ambalajului;

b) ambalajul trebuie să fie astfel fabricat încât să permită, atunci când devine deșeu de ambalaj, ca deșeurile de ambalaj tratate în vederea valorificării energetice să aibă o valoare calorică minimă care să permită optimizarea recuperării de energie;

c) ambalajul trebuie să fie astfel fabricat încât să permită, atunci când devine deșeu de ambalaj, ca deșeurile de ambalaje tratate în vederea compostării să fie suficient de biodegradabile;

d) ambalajul biodegradabil trebuie să fie astfel fabricat încât să permită, atunci când devine deșeu de ambalaj, o descompunere fizică, chimică, termică sau biologică, astfel încât cea mai mare parte a materialului să se transforme în bioxid de carbon, biomasă și apă.

ANEXA Nr. 3

S I S T E M
de marcare și identificare pentru ambalaje

A

Sistem de numerotare și abrevieri pentru mase plastice

Material	Abrevieri	Numerotare
Polietilen tereftalat	PET	1
Polietilenă de mare densitate	HDPE	2
Policlorură de vinil	PVC	3
Polietilenă de mică densitate	LDPE	4
Polipropilenă	PP	5
Polistiren	PS	6
		7
		,
		19

B

Sistem de numerotare și abrevieri pentru hârtie și plăci fibrolemnoase

Material	Abrevieri	Numerotare
Carton ondulat	PAP	20
Carton neondulat	PAP	21
Hârtie	PAP	22
		23
		,
		39

C

Sistem de numerotare și abrevieri pentru metale

Material	Abrevieri	Numerotare
Oțel	FE	40
Aluminu	ALU	41
		42
		,
		49

D

Sistem de numerotare și abrevieri pentru materiale din lemn

Material	Abrevieri	Numerotare
Lemn	FOR	50
Plută	FOR	51
		52
		,
		59

E

Sistem de numerotare și abrevieri pentru materiale textile

Material	Abrevieri	Numerotare
Bumbac	TEX	60
Iută	TEX	61
		62
		,
		69

F

Sistem de numerotare și abrevieri pentru sticlă

Material	Abrevieri	Numerotare
Sticlă incoloră	GL	70
Sticlă verde	GL	71

Material	Abrevieri	Numerotare
Sticlă brună	GL	72
		73
		79

G

Sistem de numerotare și abrevieri pentru compozite

Material	Abrevieri ^{*)}	Numerotare
Hârtie și carton/diverse metale		80
Hârtie și carton/plastic		81
Hârtie și carton/aluminiu		82
Hârtie și carton/tablă galvanizată		83
Hârtie și carton/plastic/aluminiu		84
Hârtie și carton/plastic/aluminiu/tablă galvanizată		85
		86
		89
Plastic/aluminiu		90
Plastic/tablă galvanizată		91
Plastic/diverse metale		92
		93
		94
Sticlă/plastic		95
Sticlă/aluminiu		96
Sticlă/tablă galvanizată		97
Sticlă/diverse metale		98
		99

*) Compozite: C plus abrevierea corespunzătoare materialului predominant (C/).

ANEXA Nr. 4

ETAPIZAREA
obiectivelor de recuperare și reciclare pe perioada 2002—2010

Anul	Recuperare ^{*)}	Reciclare ^{**)}
2003	2,00%	0,50%
2004	5,00%	2,00%
2005	10,00%	3,50%
2006	17,00%	5,00%
2007	25,00%	8,00%
2008	34,00%	12,50%
2009	43,00%	18,50%
2010	50,00%	25,00%

*) Procent din greutatea deșeurilor de ambalaje.

**) Procent din greutatea totală a materialelor de ambalare conținute în deșeurile de ambalaje recuperate, cu un procent minim de 15% din greutatea fiecărui tip de material de ambalare.

ANEXA Nr. 5

Tabelul 1

CANTITATEA
de ambalaje introduse pe piață

— tone —

Materialul	Producție de ambalaje goale	Importuri (ambalaje goale+ ambalaje pline)	Exporturi (ambalaje goale+ ambalaje pline)	Cantitatea introdusă pe piață (2+3-4)
1	2	3	4	5
Sticlă				
Plastic	PET			
	PE			
	PVC			
	PP			
	PS			
	Altele			
	Total:			

1	2	3	4	5
Hârtie și carton				
Metale	Oțel			
	Aluminiu			
	Total:			
Compozite				
Lemn				
Altele				
TOTAL:				

NOTĂ:

Coloanele 2, 3 și 4 se completează în cazul în care metodologia folosită pentru completarea coloanei 5 se referă la statistica producției, a importurilor.

Coloanele 3 și 4 pot fi defalcate în ambalaje goale și pline.

Spațiile gri (umbrate) se completează opțional.

Datele privind compozitele pot fi incluse conform materialului predominant din greutatea totală sau specificate separat.

Tabelul 2

AMBALAJE REUTILIZABILE

Materialul	Tipul ambalajului	Produsul	Cantitatea de produs în ambalaj reutilizabil	Cantitatea totală de produs în ambalaj reutilizabil și în același tip de ambalaj de unică folosință	Unitatea de reutilizare în circuit*)	Numărul de rotații anual**)	Durata de viață	Unitatea de același tip de ambalaj de unică folosință pe piață	
Sticlă	sticle/ butelii	băuturi							
		altele							
	containere								
Plastice	bidoane — butoaie > 20 l — < 250 l	alimentare							
		nealimentare							
	butoaie > 250 l	alimentare							
		nealimentare							
	saci mari								
	butelii	băuturi							
		altele							
	cutii								
	containere								
navete									
paleți									
Carton	cutii (lăzi)								
	butoaie								
	containere								
	paleți								
Metale	Oțel	bidoane < 50 l	alimentare						
			nealimentare						
		bidoane > 50 l — < 300 l	alimentare						
			nealimentare						
	Aluminiu	bidoane < 50 l	alimentare						
			nealimentare						
		bidoane > 50 l — < 300 l	alimentare						
			nealimentare						

Materialul	Tipul ambalajului	Produsul	Cantitatea de produs în ambalaj reutilizabil	Cantitatea totală de produs în ambalaj reutilizabil și în același tip de ambalaj de unică folosință	Unitatea de reutilizare în circuit*)	Numărul de rotații anual**)	Durata de viață	Unitatea de același tip de ambalaj de unică folosință pe piață
Lemn	lăzi/cutii							
	navete							
	bidoane							
	paleți							
	boxpaleți							

*) Numărul de unități care circulă prin sistemul de returnare.

***) Numărul mediu anual de rotații efectuat de unități.

NOTĂ:

Se completează coloanele privind tipurile și produsele de ambalare, relevante din punct de vedere al reutilizării ambalajului la nivel național.

Dacă sunt disponibile date privind articolele generale — băuturi/alimentare/nealimentare — pot fi defalcate în element generic ca: apă minerală, băuturi răcoritoare, lapte, băuturi alcoolice, carne, pește, detergent praf etc.

Spațiile negre sunt considerate nerelevante în toate cazurile.

Cantitățile referitoare la băuturi/lichide vor fi exprimate în litri, iar cele referitoare la celelalte cazuri, în kg.

Tabelul 3

CANTITĂȚI de deșuri de ambalaje (tone) rezultate și gestionate în România

— tone —

Materialul	Total	Sortat pentru reciclare	Recuperate prin						Eliminare prin:	
			reciclare organică	alte forme de reciclare	total reciclat (3+4)	recuperare energie	alte forme de recuperare	total recuperare	incinerare	depozitare controlată
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Sticlă										
Plastic	PET									
	PE									
	PVC									
	PP									
	PS									
	Altele									
	Total:									
Carton										
Metale	aluminiu									
	oțel									
	Total:									
Compozite										
Lemn										
Altele										
TOTAL:										

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro